

la veu

de Benicarló
de Benicarló

MIREU LA PANTALLA...

... a l'interior
oculta una
setmana plena
de sorpreses
que encara
no estem
en condicions
de qualificar.

ENTREVISTA AMB VICENT SANZ ARNAU

IMPREVISIBLES, IMPRESENTABLES, INCOHERENTS...

text REDACCIÓ

Berlangua i el seu univers se'ns queda curt. Si creïem que ja ho havíem vist tot d'aquest equip de govern, la setmana que ens deixa ens oferia notícies i sorpreses que encara no estem en condicions de qualificar, per com de desbordats estem. No tenim diners i ens atrevim a pidolar... però no ens dol gastar-nos-els en pantalles gegants per a veure el futbol de la Roja. Abans el circ que el pa! Demanem la declaració de la Festa de Sant Antoni com a Festa d'Interès Turístic provincial...i a l'any següent votem en contra perquè siga festa escolar. I ja que parlem de col·legis, s'acaba el curs escolar i la situació no millora en els centres ni entre el professorat. Retallades i més retallades que han obligat les Ampes a engegar bancs de llibres que permeten als alumnes amb menys recursos econòmics afrontar el pròxim curs escolar, com a mínim, amb el material necessari per a desenvolupar el currículum. Un panorama dantesco que s'assembla més a un campe qui puga que a un poble que desitja viure en pau i en harmonia amb les seues tradicions més ancestrals i havent de fer mans i mànigues per a arribar a final de mes. Difícil ho tenim els ciutadans del carrer amb la que està caient, però damunt hem d'aguantar la ineficàcia dels nostres dirigents amb les seues decisions. Des de La Veu proposem que en la foguera de Sant Antoni es cremen enguany uns pocs polítics (la foto, és clar) per veure si n'aprenen. Ah, i de passada que les lloes siguen de debò, com mana la tradició i no aqueixos versos edulcorats que s'escolten en els últims anys des dels carros.

LES MOBILITZACIONS ESCOLARS HAN FET EFECTE.

Satisfacció. És el balanç que des dels sindicats es fa després d'un curs escolar de lluita en el carrer i en les aules en contra de les retallades plantejades des de l'Administració. Àlvar Anyó, representant de l'STEPV-intersindical valenciana, va assegurar que "hem anat tots els sindicats a una i això s'ha notat", encara que va lamentar que "no tenim encara dades de Conselleria del que es retallará de cara al curs que ve". Això està provocant entre el professorat "una situació d'angoixa permanent, per la inseguretat que genera". De moment només se sap que hi haurà 18 supressions en la delegació territorial de Castelló i que a Alcossebre es perden tres unitats, "que és molt". Millor ho té Benicarló que, pel que sembla, seguirà mantenint el que tenia el passat curs. Així, a l'IES Ramón Cid hi haurà fins i tot dos programes més, però al Coromines, de moment i si no hi ha canvis, "es perd l'aula d'acollida i el Proa, a més de dos professors", va detallar Anyó. En Primària els que més malament eixiran són els del Ródenas, que perden la compensatòria, i els del Marquès, que diran adéu a l'aula d'Infantil de tres anys que van obrir el passat curs. La queixa en general sobre aquest curs que acaba és que "no s'han cobert les baixes". Malgrat tot, Anyó recorda que "s'ha guanyat" en dues aules de Batxillerat en La Salle" que no eren necessàries perquè hi havia suficients places escolars en els centres públics.

ve de la pàgina anterior

EL BANC DE LLIBRES COMENÇA A FUNCIONAR GRÀCIES A LES AMPES

La situació de cara al pròxim curs escolar és més aviat incerta. "S'ha complicat tot: els menjadors escolars, els llibres, les beques...", detalla Anyó. Tant és així que les Ampes ja han començat a organitzar-se per a reciclar els llibres que els alumnes han utilitzat enguany. Eudurne Roca i Rosamari Andrés acudeixen cada matí a les nou en punt al CEIP Eduardo Martínez Ródenas. Des de fa més d'un mes, el seu treball com integrants de l'Ampa és "arreglar els llibres que els pares ens porten, revisar-los i esborrar-los perquè queden en perfecte estat d'ús", detalla Eudurne. De moment, ja disposen de 125 donacions "que ahora són peticions per a rebre, perquè el lema és que tot el que dóna, rep" d'aquest banc de llibres. La resposta dels pares "ha estat sorprenent. Tots els col·lectius, inclosos magrebins i

romanesos, estan participant activament de la iniciativa". Aquests dies l'activitat és frenètica en l'aula que el centre els ha cedit per a desenvolupar l'activitat. Rosamari posa èmfasi en "la implicació del professorat del centre, que ha estat total amb la nostra iniciativa". Així, els professors han revisat els seus currículs "i ja ens han dit que hi haurà assignatures que no necessitaran llibre, com els de Religió i Música, que mantindran el que han utilitzat enguany per a poder reutilitzar-los". Des de l'Ampa calculen que els pares s'estalviaran amb aquesta iniciativa uns cent euros per xiquet, quantitat gens menyspreable tenint en compte els temps que corren. La setmana que ve està previst que s'adjudiquen els lots de llibres "perquè els pares puguin encarregar en les llibreries els que els falten".

BENICARLÓ REOBRI LA GUERRA DELS SANTS

I ja que parlem de col·legis. "Altra vegada els sants de Benicarló en

guerra?". Era la pregunta que es repetia el dimarts per tota la població, després de conèixer-se que el Consell Escolar havia decidit que el curs que ve Sant Antoni no fóra festa escolar. Es va fer malgrat que la festa del sant barbut rebia enguany la qualificació de Festa d'Interès Turístic Provincial, i en contra de la voluntat de molts benicarlandos que no han dubtat a fer de les xarxes socials el lloc perfecte per a manifestar la seua oposició a la decisió d'alguns integrants en el consell escolar: La Salle, Consolació, instituts i Àngel Esteban, a més de la regidora d'Educació, Rocío Martínez. No és la primera vegada que al sant li lleven la festivitat. Al 2010 el consistori va declarar festiva la jornada a nivell local, però en detriment del patró del municipi, San Bartomeu. L'acord plenari va haver de ser revocat després de la revoltada que es va patir a la ciutat i que va provocar fins i tot una recollida de signatures per part dels comerciants del municipi. "No volem que cap sant benicarlando es quede sense festa, però ara es fa el calendari escolar sobre la base dels

ve de la pàgina anterior

punts que més beneficien els mestres i en contra de les tradicions del poble”, manifestava una veïna. De fet, a la confraria de Sant Antoni, encarregada d'organitzar els actes, no eixien ahir de la seua estupor. Àngel Bellmunt, president de l'entitat, va afirmar que “està clar que nosaltres no podem manar sobre el consell escolar, però per descomptat no ens sembla bé el que han decidit”. El president és de l'opinió, com molts veïns, que “han guanyat la majoria dels mestres que són de fora i han vist l'oportunitat de fer més punts que menys”, amb els dies de festa que això suposa. I és que la decisió del consell és declarar festius els dies 2 de novembre i 7 de desembre, per a aprofitar els punts derivats dels dies 1 de novembre, i 6 i 8 de desembre. A més també serà festa escolar el dia 18 de març, per a commemorar les Falles. Així doncs, Sant Antoni queda una vegada més fora del calendari festiu escolar, malgrat que perquè la declaració de Festa d'Interès Turístic Provincial fóra efectiva, s'ha hagut de tramitar un llarg expedient en el qual van posar molts esforços nombrosos implicats, des del propi ajuntament a la confraria que any rere any organitza els actes. Bellmunt va assegurar que “nosaltres anem a seguir organitzant les activitats de la mateixa manera, amb el concurs de dibuix i lloes per als xiquets dels col·legis”. Però el poble no té tan clar que els organismes oficials estiguen treballant per garantir la pervivència de les tradicions benicarlandas. “A este pas ens ho carregarem tot, les nostres tradicions les canviarem per festes de fora que res tenen a veure amb nosaltres”, es podia llegir en les xarxes socials. Les crítiques cap a l'edil d'Educació i d'Esports, també present en el consell escolar, són contundents. “No és coherent que donen suport i donen la cara perquè la festa siga declarada a nivell provincial i ara li donen l'esquena votant en contra que siga festa local”, s'assegurava. No van eixir millor parats els representants del PSPV i Bloc “que no han enviat a ningú al consell per a aprovar la festa”.

I PER SI ÈREM POCS... APAREIX LA PANTALLA

Ja ho va advertir l'alcalde en una xarxa social: “si Espanya passa a semifinals, pose un pantalla gegant a la plaça de Sant Bartomeu”. I ho va fer. Amb el malestar de molts benicarlandos que donen el seu temps lliure per a obres socials mentre l'ajuntament gasta diners –confiem que molt pocs- en supèrflues. I això, sense tenir en compte que a l'inici de l'any la regidoria de Benestar Social va engegar un sistema de recaptació per a sufragar les despeses del Menjador Social, al·ludint que el consistori no tenia diners. Després de demanar un crèdit per a poder pagar als treballadors dels Centres Socials especialitzats, perquè la Generalitat no ha fet encara la transferència de les subvencions. Sense tenir en compte que els interessos d'aqueix crèdit els pagarem tots els benicarlandos, que ni s'han manifestat ni res perquè són solidaris amb els més necessitats. Després de retallar més del 20% a les entitats culturals de la ciutat, per la falta d'ingressos del consistori. Malgrat no poder gaudir d'altres actes culturals, que han desaparegut per art de màgia a causa de la crisi econòmica. Però malgrat tot, tenim diners per a pagar una pantalla gegant per a veure Espanya. I dona igual si ha costat un

euro, dos, o tres. Com en el cas de la festa de Sant Antoni, el que compta és el detall. I de nou, l'han cagat.

LA CARAMBOLA DE SANT ANTONI DEPÈN DE CONSELLERIA

La pressió popular va poder més i la regidora, Rocío Martínez, tot i no poder fer res atès que el calendari escolar ja s'havia votat i aprovat, i no es podia canviar, es va traure del barret la possibilitat d'utilitzar un dels festius de lliure designació per a canviar-lo per la festa de Sant Antoni. Així, finalment es va aprovar la proposta i Benicarló celebrarà la festa del Sant del porquet en comptes de fer lectiu el dilluns de Pasqua de Sant Vicent.... sempre i quan Conselleria d'Educació ho autoritze. I és que, una vegada aprovat el Calendari Festiu l'ajuntament no té potestat de canviar-lo i ho ha de sol·licitar a Conselleria. Així, la comunitat escolar, per tant, seguirà tenint els seus punts festius com es va aprovar en el primer consell escolar. Durant la reunió celebrada dimecres es va posar de manifest l'enuig dels qui havien votat inicialment en favor de fer festiu Sant Antoni, les escoles públiques, menys l'Àngel Esteban, per la situació provocada pel vot contrari a la festa de la concertada, l'ajuntament i els instituts, que havien provocat esta situació. Així, van acordar la presentació d'un escrit en el registre

ve de la pàgina anterior

d'entrada per a sol·licitar que el consistori regule les festivitats "d'una vegada per sempre, per a impedir que ens tornem a veure en aquesta tessitura". La maquinària es va ficar en marxa només conèixer-se la notícia i va ser la pròpia confraria que organitza els festejos qui va posar fil a l'agulla per a evitar que la decisió fóra ferma i els xiquets es quedaren sense participar dels festejos que s'organitzen en honor al sant el 17 de gener, dels quals ells són part important. Tota mena de comentaris

circulaven sobre la raó d'aquest canvi sobtat de l'equip de govern. El que més cos prenia era que les pressions socials i polítiques van fer "recapacitar" fins i tot als dos regidors de l'equip de govern que dilluns passat a la nit van votar en contra que la jornada fóra festiva. En aquest sentit la portaveu socialista Xaro Miralles va assegurar que "és l'ajuntament qui ha de coordinar aquestes coses i fer una proposta seriosa de festivitats locals". Així, va esbossar una possibilitat que cada vegada pren més: "traslladar la festivitat local de Sant Gregori al

segon diumenge de maig". Es guanyaria així en participació popular en aquesta festivitat, atés que són molts els que aprofiten per a desplaçar-se a les capitals i obviar els actes que s'organitzen per a complimentar al sant camperol. Aquesta jornada s'aprofitaria per a atorgar-se-la a Sant Antoni, per la qual cosa ja no seria necessari que el calendari escolar es modificara. La socialista va assegurar que "la confraria ha treballat molt per a arribar on està i és normal que vulguen que els xiquets vagen a tots els actes".

CONVENIA, QUE ALGUNA COSA ENS QUEDA...

text NATÀLIA SANZ

...AMB EL CLUB DE LA TERCERA EDAT

L'Ajuntament de Benicarló i l'Associació del Club de la Tercera Edat han signat un conveni per a regularitzar i donar cobertura a totes les activitats que organitza el Club en col·laboració amb el consistori. És per això que l'alcalde, Marcelino Domingo, i la presidenta del Club, Nati Ortí, van signar ahir un acord que regularitza les activitats que afecten al Club i a les diverses àrees de l'Ajuntament implicades. El conveni fa referència als 4.500 euros amb els quals l'Ajuntament subvenciona el programa anual d'activitats per a l'any 2012. A més, la setmana que ve es tancaran dos document annexos al conveni, que fan referència a altres 4.500 euros de gestió directa per a realitzar activitats de promoció, formació o oci dirigides a la gent major en el Centre de Convivència, de propietat municipal. En aquest segon document també s'indicaran els espais del Centre de Convivència que se cedeixen al Club i en quines condicions. Pel que fa al Centre de Convivència, pròximament eixiran a licitació els serveis de fisioteràpia, podologia i estètica que s'oferiran al Centre i que s'afegiran als serveis de bar i peluqueria que ja estan en funcionament. L'alcalde i la regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, van coincidir a destacar la importància de formalitzar la relació entre l'Ajuntament i el Club, mentre que la presidenta, Nati Ortí, va agrair la col·laboració de l'Ajuntament en les activitats que organitza l'associació.

...AMB L'ESTACIÓ NÀUTICA

El president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, ha signat un conveni de col·laboració per a promocionar i potenciar el turisme nàutic de tota la província, especialment centrat en el litoral del Maestrat. De fet, ha arribat a un acord amb l'associació de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola perquè, a través d'un touoperador de la província, es puguin oferir per primera vegada paquets vacacionals per als fibers. Aquesta iniciativa va en la línia que ha defensat Moliner d'ampliar els serveis que es presten als turistes que vénen a la província, de manera que no es beneficie un sol municipi, sinó

que es genere riquesa amb diferents ofertes complementàries. L'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola presta tots els serveis pel que fa a gestió, control i promoció per a aportar un nou valor afegit a tota la comarca, gràcies a un pressupost 62.390 euros, dels quals la Diputació aporta el 27%, un import total de 16.800 euros. Moliner ha destacat la voluntat de protegir amb aquest conveni "el projecte de l'estació nàutica que reafirma el turisme nàutic com un dels productes que més valor afegit aporta, atraient a persones amb gran poder adquisitiu. Per això la Diputació seguirà anant de la mà d'empresaris i institucions en totes aquelles iniciatives que ens poden dur a consolidar el turisme com un dels nostres grans pilars econòmics que lideren l'eixida de la crisi". El Patronat Provincial de Turisme, dependent de la Diputació, és membre del consell de l'Estació Nàutica, una entitat de caràcter supramunicipal que té com objectiu promocionar tota l'oferta turística entorn de la nàutica, oferint als visitants allotjaments, restauració i activitats complementàries que fan que l'oferta de la província siga més atractiva i competitiva. Cal recordar que el Festival Internacional de Benicàssim, celebrarà la seua 18a edició del 12 al 15 de juliol a Benicàssim, amb una afluència de 50.000 visitants diaris i amb un impacte econòmic per a la província de 18 milions d'euros, que es vol incrementar amb aquest tipus d'iniciatives.

SENSE APARCAMENTS PER CULPA DE LA CRISI

text NATÀLIA SANZ

Benicarló no pot utilitzar quasi cinc-centes places d'aparcament per culpa de la crisi econòmica. El solar de l'antic magatzem de Orero i el nou aparcament de la plaça d'Extremadura segueixen sense poder ser oberts al públic per diferents temes relacionats amb l'actual tèsitura econòmica. Tot, malgrat la falta evident de places d'aparcament en el municipi, que es fa més evident amb l'arribada de l'estiu i el consegüent augment poblacional derivat de l'arribada de turistes al municipi. Fa més d'un any que van finalitzar les obres de construcció de l'aparcament de la plaça Extremadura i un poc més que va finalitzar l'enderrocament de les antigues naus de Orero. Entre els dos aparcaments, quasi cinc-centes places que s'hagueren oferit a benicarlandos i visitants i que ara estan a l'espera de la resolució de diferents tràmits administratius per a entrar en servei. És especialment cridaner el de la plaça d'Extremadura, pendent que la constructora ferma el conveni amb Iberdrola per a l'electrificació de les instal·lacions. El pàrquing va ser construït a càrrec dels fons del Pla Confiança, va suposar una inversió de 1,4 milions d'euros que van permetre la construcció de 200 places d'aparcament en una cèntrica zona de la ciutat. L'ajuntament,

per la seua banda, ha estat l'encarregat d'urbanitzar la plaça resultant a l'exterior, que tampoc es pot inaugurar atés que "l'Ajuntament està a l'espera que la conselleria d'Infraestructures efectue la cessió".

Un altre dels aparcaments necessaris per al municipi és el que resultara de l'habilitació del solar que ocupaven fins al passat any els magatzems d'Orero, que s'alçaven al costat de la platja del Morrongo. En aquest cas el consistori va iniciar converses amb Bancaixa, que va adquirir el solar per a alçar un bloc de cases. Al ser coneixedor el consistori de l'abandó de la idea per la crisi, va negociar amb ells per a aconseguir la cessió del solar per a la instal·lació d'un aparcament en superfície. La fusió de Bankia, no obstant això, ha paralitzat el procés. "Es tracta de veure ar ara qui pot signar, atés que fins on tenim entés tota l'obra social de les caixes d'estalvis es mantindrà, per tant, la Fundació continuarà amb la cessió de les instal·lacions, tant d'aquestes com de l'edifici del carrer Doctor Coll, actualment utilitzat com menjador social", va explicar l'alcalde. El solar té una superfície de més de 3.000 m², dels quals 2.000 s'aprofitaran per a adequar un aparcament que ajudarà a pal·liar la falta de places d'estacionament, especialment en els mesos de l'estiu en aqueixa zona, al costat de la platja.

Filo Pau, Persona Destacada en l'àmbit Cultural

text NATÀLIA SANZ

Filo Pau Llorach ha estat escollida com a persona destacada en l'àmbit cultural 2012 a Benicarló.

Aquesta candidatura ha estat presentada per l'A.C. L'Estel del Collet, davant la resta d'entitats del municipi, que no dubtaren en triar Filo per damunt d'altres candidatures. Filo forma part de l'entramat cultural benicarlando des de ben jove. Ha estat presidenta de la Coral Polifònica Benicarlanda i en ella ha desenvolupat gran part de la seua activitat cultural. El passat any va fundar, i presideix, el Grup de Danses La Sotà, des d'on impulsa la recuperació dels balls típics i la música de la ciutat, altra de les seues passions. Indumentarista, investigadora i ferma defensora de les tradicions benicarlandes la seua activitat cultural no ha passat desapercebuda per a la resta d'entitats de la ciutat, que no van dubtar a donar suport la candidatura de Filo Pau.

EL CONSORCI NO NEGOCIARÀ AMB LA PRESÓ D'ALBOCÀSSER

text NATÀLIA SANZ

El consorci de residus de l'àrea I esperarà "que la Justícia dictamine" sobre la denúncia interposada per la presó a Albocàsser. Mario García, diputat provincial de Medi ambient, va recordar que l'òrgan de govern del centre penitenciari "va considerar que no era adequada la taxa que se li volia cobrar i va presentar la corresponent al-legació durant el període establert per a això "com ho van fer molts altres veïns. Ara qui ha de parlar és la Justícia" la qual dictaminarà, va recordar, si l'al-legació presentada és correcta. "Si des de la presó entenen que la taxa que se'ls vol aplicar no és la correcta, cal respectar-lo", va sentenciar García, qui va afirmar que el tema no s'havia abordat en la Junta de Govern que es va celebrar a Benicarló. De l'ordre del dia va destacar que "es va a enviar ja a estudi la construcció de la planta de transferència d'Oropesa", una notícia que, al seu seua entendre, no farà sinó augmentar l'eficiència del consorci pel que fa al tractament de les seues escombraries. "Castelló és autosuficient per a tractar-les", va afirmar.

El diputat de Medi ambient va recordar que "els 19 punts de l'ordre del dia que teníem avui s'han aprovat per majoria, el que fa una idea de la bona sintonia i el bon funcionament d'aquest consorci". Així, sobre la taula es va posar, entre altres punts, els convenis marc amb *Ecovidrio* i *ecoembalajes* Espanya. Els representants de les 49 poblacions integrants el

consorci van aprovar també els comptes generals dels exercicis 2010 i 2011, a més de donar llum verda a la creació d'una comissió de seguiment de l'ordenança fiscal. D'altra part Mario Flores va lamentar les declaracions que la diputada Mónica Oltra va fer la passada setmana durant la seua visita a la planta de tractament de Cervera. "Està clar que cadascun veu les coses d'una manera, però que li pregunten als alcaldes, inclòs el de la població on està construïda la planta, o als veïns si funciona bé i veurà el que li contesten", va afirmar. Flores va recordar que "la planta optimitza fins al 70% dels residus", un percentatge elevat pel que fa al tractament. "Nosaltres entenem que si funciona bé i ací estan les dades", va assegurar.

NO FA FALTA UN ALTRE CRÈDIT PER ALS CENTRES SOCIALS

text NATÀLIA SANZ

Benicarló no haurà de sol·licitar un nou crèdit per a pagar als treballadors dels centres socials especialitzats, malgrat que la Generalitat Valenciana no ha pagat encara el deute que té pendent. Qui si que ho ha fet és la Diputació Provincial qui, segons va anunciar l'alcalde Marcelino Domingo, ha pagat els 150.000 euros que debía i que "ajudarà a passar aquest mes". Per la seua banda les últimes notícies del consell semblen indicar que aquest saldarà el deute pendent amb el consistori el pròxim mes de juliol. "Les notícies que ens han fet arribar els diputats autonòmics que han tingut converses amb la conselleria d'Hisenda, que és la que ha de pagar, és que en el mes de juliol cobrarem", va explicar Domingo. "Esperem que en el mes de juliol es complisca el que ens han dit en conselleria i disposar de tots els ingressos de l'àrea de Benestar Social", va explicar l'alcalde, qui va detallar que "tant la conselleria de Benestar Social com l'Ajuntament ho tenen clar, ja que es tracta de partides nominatives".

Actualment, el deute de la Conselleria envers el consistori és de 1.289.000 euros, corresponent a les subvencions corresponents al 2011 i 2012. L'ajuntament de Benicarló es va veure obligat a signar a la fi de maig una operació de crèdit de

200.000 euros per a poder pagar les nòmines dels treballadors i les factures dels proveïdors. El pagament de la subvenció que encara es deu per part del Consell servirà perquè l'Organisme Autònom que gestiona el Centre Geriàtric, la Residència El Collet, la Residència Sant Francesc i el Centre de Dia 9 d'Octubre pugua plantar cara amb normalitat a les nòmines dels 100 treballadors que té el OACSE i assumir les factures dels proveïdors.

Els diputats de Compromís es reuneixen amb la Confraria de pescadors

text i foto NOTA DE PREMSA

Els diputats autonòmics de Compromís, Mònica Oltra i Josep Maria Pañella, junt a representants municipals, han tingut recentment una reunió de treball amb la Confraria de Pescadors de Benicarló " Sant Telm", i en la qual estava present, entre altres, el Patró Major, Jose Manuel Tomás. Els pescadors van exposar els problemes per l'actual concessió d'explotació del subministre del combustible dins del port, on es ven el combustible a un preu molt més car que en els ports de Vinaròs o Peníscola, i on l'entrada de cubes per part dels pescadors va fer que la polèmica es trasllada als tribunals.

Oltra demanarà que la Conselleria d'Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, intercedisca per intentar aconseguir un acord que a hores d'ara no s'ha produït, i es busquen les maneres per ajudar a la confraria a poder disposar del seu propi sortidor, com sí disposen altres ports pesquers "cal ajudar en el finançament d'aquesta instal·lació, i cal que el bloqueig d'ara es solucione, perquè no beneficia a ningú l'actual situació, on l'empresa explotadora no pot fer eixir el combustible perquè ningú li'l compra, i els pescadors no tenen el servei que necessiten". Els pescadors benicarlondos no poden consumir el combustible de l'empresa que té ara la concessió, perquè el preu és prou més car del que obtenen en altres ports, i això impedeix tindre cap benefici als pescadors, els quals es mouen en uns marges molt limitats, i on variar uns cèntims el preu dels gasoil, és fer que eixe dia puguen traure per pagar la despesa, o ni això". Mònica Oltra preguntarà a la Conselleria quin control fa de les concessions que dona, per a que aquestes no siguin abusives, i demanarà la mediació immediada, amb Midascon-Campol, i que s'avance cap a una normativa on automàticament les concessions dels sortidors dins del port les puguen gestionar les pròpies confraries, o s'avance a un sistema de preus protegits o màxims marcats, com els que si gaudeixen altres sectors. Els pescadors de Benicarló sole consumir una mitjana aproximada de 300.000 litres al més, amb un cost aproximat de 200.000 euros.

Altres de les problemàtiques tractades van ser el manteniment i renovació a la qual es veu sotmesa l'actual flota pesquera local, els problemes per la diveesa permissivitat als Estat pels amples de les xarxes, o les diferents i no concordants etapes de veda amb Catalunya . Els diputats de Compromís igualment van visitar diverses embarcacions i van intercanviar informació amb els treballadors de la mar"

L'ÀNGEL ESTEBAN, PER AL CURS QUE VE

text NATÀLIA SANZ

La conselleria d'Educació té previst iniciar la construcció del nou col·legi de Benicarló aquest estiu. Així ho ha anunciat l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, després de les converses mantingudes entre l'edil d'Urbanisme i l'empresa adjudicatària de les obres. Si els últims terminis donats foren reals, els alumnes es traslladarien a les noves instal·lacions en Setmana Santa del 2013 “. Ells continuen amb la seua programació. Volien començar a muntar el col·legi més tard però estem pressionant perquè això ocorrega més prompte”, va explicar Domingo. Cal recordar que l'Àngel Esteban, que serà el quart col·legi públic que òbriga les seues portes a Benicarló, s'alçarà en un solar de la unitat d'actuació número 7, amb una estructura prefabricada que l'empresa adjudicatària UTE Valenciana de Serveis de la construcció S.L

- Celeste Trade S.L està construint en les seues instal·lacions. Domingo va assegurar que des de l'ajuntament s'està pressionant l'empresa perquè els treballs de muntatge del centre s'inicien com més prompte millor. El primer edil confiava que no haja contratemps en el procés, atès que es tracta d'un “contracte adjudicat”.

El CEIP Àngel Esteban de Benicarló és un dels únics cinc centres que es finançaran enguany a la Comunitat Valenciana. Serà la Conselleria d'Educació la que es faça càrrec directament de la inversió que tindrà un cost de 4.4 milions d'euros. El col·legi s'enclavarà en el sector 7, que actualment està urbanitzant-se, i que ocupa una superfície de 48600 metres quadrats. Els alumnes adscrits al centre escolar, que iniciaran al setembre el cinquè curs en les aules prefabricades instal·lades en una pista, podran per fi gaudir d'un col·legi en condicions.

TRENTA DOS

N'ha faltat un per a la frase cèlebre –trenta tres- que t'ordena pronunciar el facultatiu quan t'auscolta i, a bon segur, que de no haver-se destapat l'escàndol, ja hauria estat depassada la xifra: el protagonista, però, d'un tal rècord –Dívar- es mostra dolgut –amb qui?- i (per)jura que no ha fet res de malament (?), en anar-se'n de cap de setmana amb el seu escolta, a Marbella, a càrrec dels diners públics.

Certament la seua conducta privada amb el seu acompanyant és cosa seua –i de la santa mare església, de què és tan devot i que ara ha emmudit-, però els milers d'euros que ha malversat algú li hauria d'exigir-ne la devolució. I si no “retallar-li'ls” del sou. Mariano “manostijeras”, però, no s'atreveix més què contra els treballadors i Dívar és un magistrat i de la seua corda ideològica. Així que la cosa quedarà en no res. Al temps.

Marc Antoni Adell

TOTS IGUALS?

Tots iguals...davant la llei? No m'ho crec. I raons no me'n falten. La solemne afirmació, que hem sentit en els discursos institucionals, al respecte, grinyola. Vegeu, si no, com pels substanciosos contractes a determinada trama i els subsegüents regals en forma de vestits, es processa a

un president autonòmic i per uns molt més substanciosos contractes d'armament, amb la monarquia saudita i els subsegüents regals en forma de *ferraris* –dos!- no es processa a ningú.

Tots iguals...davant la llei? Quina ironia!

Marc Antoni Adell

EDITORIAL

839

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

... I INCOMPETENTS

Són mals temps, tots ho sabem, i ara més que mai és quan s'ha de vore la qualitat dels nostres governants. Ara és l'hora de les prioritats. A tots els nivells. Per descomptat, per damunt de tot hi ha d'estar l'ensenyament i la sanitat. No és el cas, ja ho veiem. Amb una Administració autonòmica i estatal plena de gent que té problemes amb la justícia, ho veiem clar, qui siga ric que campe i qui no, que es faça fotre. És així. Mentrestant hem d'anar sentint que s'ha de rescatar una banca que l'únic que se li acut per reduir les seues despeses és tirar treballadors al carrer.

I la nostra Administració local, què en podem dir? Pobres, semblen de pandereta. No s'aclareixen ni amb el folklore. Que la regidora Martínez, representant de l'Ajuntament al Consell Escolar Municipal, no només no sortira a defensar que sant Antoni fóra festa a les escoles sinó que a més votara perquè no ho fóra demostra una falta de coordinació espantosa entre els membres de l'equip de govern i un menyspreu cap a la festa supí. Que no fan reunions aquesta gent? Que no parlen entre ells? Que no es prenen les

decisions democràticament? O és que cadascú va per lliure? I la fotesa arriba a tal extrem que, al dia següent (algú li devia tocar el crostó), altra volta torna a convocar el Consell Municipal Escolar... per a intentar canviar el sentit del que ja havia votat inicialment... volent recuperar la festa. Si senyors, gent... de criteri. Encara que no sabem quin. D'autèntica República Bananera.

I el sùmmum és ja la fotesa aqueixa de la pantalla. Quin populisme més barat! Pel que s'apunta al tema, es pot deduir que es tracta d'una decisió presa personalment per l'alcalde. Si és així, caldrà esperar que pague ell de la seua butxaca les despeses o que es busque algun patrocinador. A més, qui en sortirà beneficiat seran només els quatre bars del voltant en perjudici dels de la resta del poble. Ai, si en farem de mal!

Malgrat tot, sempre, visca sant Antoni!

CARXOFA I PANISSOLA

Per a tots aquells benicarlandos, vinculats a la cultura, que a pesar de les incoherències i travetes dels polítics de torn, que només volen sortir a la foto i penjar-se les medalles per la feina que no fan, intenten salvaguardar les nostres tradicions. Sabem, del ben cert que són ells els únics responsables que festes com la de Sant Antoni, per nomenar-ner una, que aquesta setmana ha estat notícia, es mantinguen en la nostra retina. A tots ells moltes gràcies.

Super Panissola: A la regidora de cultura i educació, i a tot l'equip de govern del PP, pel seu comportament de menyspreu contra les nostres tradicions votant contràriament a que Sant Antoni sigués festa escolar. I després, volent-lo apanyar, intenten desdir-se de la seua decisió, enaltint amb boniques paraules la figura del sant i la festa que porta implícita, quan abans no ho havien fet, convocant un dia després, un altre Consell Escolar municipal, urgent, on porten la proposta de demanar a Conselleria, atés que la decisió adpotada en l'anterior consell es ferma i no tenen potestat per modificar-la, que canvie el festiu escolar dedilluns de de Sant Vicent, de després de falles, per Sant Antoni. Sense criteri i incoherents ara li passen la pilota a una altra administració perquè els solucione la papereta. Patètic!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Tisoritis”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

Dissabte 30

19.00 h

Trobada de cors infantils, a càrrec de la Coral Infantil Misericòrdia de Vinaròs, Veus Blanques de Xert i Coral Petiquillo.

Auditori. Entrada lliure.

Organitza: Coral Polifònica Benicarlanda.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JORDI MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, JORDI ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La foto

La setmana passada, si us en recordeu, us vam informar que la nostra policia té el costum, com molts altres ciutadans que no fan bé les coses, d'aparcar el cotxe allà on no toca. La qüestió és que, per aquelles coses dels follets que fan *La Veu...* la foto no va sortir. Així que, perquè vegeu que nosaltres som persones que tenim paraula, no us tornem a fer la crònica de la cantada policial que amb la de la setmana passada ja em teniu prou, ací teniu la foto que demostra les nostres paraules, de totes, totes, amb el cotxe ben *guai*, aparcat al damunt de la plaça de la constitució.

1 km

Allò de la setmana passada de la inauguració d'un quilòmetre de la carretera de Benicarló a Càlig, on els cotxes ja circulaven des de fa temps, no sabríem si catalogar-ho com una fotesa, una presa de pèl, una pixarada fora de test o qualsevol altre deslloigo que a un li pot passar pel cap: ja ens contaràn què feien aquella colla inaugurant "un quilòmetre", sí, només un, dels vora vuit o nou que té la carretera. I no van puntar poca parafernàlia! Si en cada carretera fan el mateix,

text LA COLLA DE TAFANERS

segur que no donen l'abast ni amb la cinta ni amb la nevereta portàtil que portaven per refrescar-se. I l'alcalde va catalogar la jornada "com la més important". És increïble com açò del càrrec fa perdre el senderi a més d'un i on tots veiem una retallada, un error, un robatori o una fotesa, ells troben que és un ajustament, una disfunció, un desviament de fons o una jornada històrica. Quins collons d'idea de la història deuen tindre? Igual es pensen que a força de dir-ho passaran ells als llibres de text...

1 km de cotxes oficials

Ara, si això de dalt ja no tenia trellat, la resta no en tenia més. Per a tant magne esdeveniment van vindre amb cinc cotxes oficials. Sí, el que vostés lligen, cinc, una maneta,

com la del Barça al Madrid, de cotxes oficials. No en cabien més en tan poc espai, que era l'únic que estalviaven. Segons hem pogut esbrinar els tafaners, cinc cotxes oficials, òbviament, amb el seus xofers inclosos que, com a norma, i amb la caloreta que feia, tenien el motor en marxa amb l'aire condicionat engegat. No fóra cas que ses senyories patiren calor. No volíem crisi, doncs... dos tasses. Per a fer el parpansot de tallar una cinta d'un tros de carretera... que ja funcionava i com que sembla que s'avorrien, la flor i nata dels dropes de la contornada es van citar allí. Tot són flors i violes i de forment ni un gra!

Llàgrimes veloces

Mireu, després de vore el final, èpic, de la cursa d'Alonso a València ara ja estem tots tranquils. I és que amb les seues paraules en favor dels desvalguts pobres sense sostre, desnonats, miners amb silicosi (justament d'on és ell), i les seues llàgrimes contra la crisi no podem més que... morir en pau. I s'han acabat els problemes! Això sí, els de la foto, mentrestant disfrutaran una temporadeta més del 28 milions que la cursa ens ha costat a tots. Bé, a tots, menys a Rita, a Fabra, a Camps i a tants i tants que han aconseguit fer-nos feliços amb aquestes fites. Com a mostra teniu la foto que ens ha enviat un lector i que, si voleu, la podreu reproduir a colorins al web rokambol.com, on a més trobareu altres coses ben sucoses de l'actualitat xoricera espanyola.

Sant Antoni NO (dia 25 de juny)

Per començar direm que potser el comentari que segueix ja ha quedat obsolet atès que al sendemà del penúltim consell escolar municipal, en què es va decidir no santificar la festa de sant Antoni, se'n va convocar un altre per revisar, altra volta, el calendari escolar que ja

ve de la p gina anterior

havien revisat. Potser. Però com ja ho tenim pensat, ho amollem igual.

Sí, així com sona. Sembla que a tota la comunitat educativa privada i concertada religiosa, a una pública, que li agradaria ser com la privada perquè ja vesteixen *como las monjitas*, i a alguns instituts no els agrada la festa de Sant Antoni. Bé, o almenys això podem entendre quan no han volgut fixar al calendari escolar aquesta data com a festiu escolar local. Per a ser més clars eixos que se les donen de ser tant benicarlandos, de protegir les nostres arrels, *de hablar siempre en valenciano*, perquè Sant Antoni cau al mig de la setmana, han preferit fixar les festes escolars locals en dates on poder fer pont. Sí, senyors, visca la tradició... espanyola! Visca la productivitat! Perquè després els de la confraria confien a Déu el seus bons propòsits! A la millor és que aquesta és una festa pagana? A vore: estem davant de l'única festa autòctona que ha estat capaç de mantindre's fidel a la seua identitat i sobretot d'implicar la població per damunt del gremi que la celebrava inicialment, els llauradors, i més

enllà de les creences religioses. Les confraries dels temps moderns s'han superat en organització i en coherència i mantenen l'única celebració local declarada d'interès turístic (provincial, sí, però ja és alguna cosa: altres no són ni això!). Aquesta celebració ha popularitzat un gènere poètic que es viu a les escoles, ha universalitzat un dolç i conserva viva un ric patrimoni de tradició oral... i els responsables de la cultura local creuen que és millor fer un pont i que els xiquets no es despisten. Perdoneu-nos: hipocresia sucada en ignorància!

Sant Joan

Ja ha passat sant Joan i les fadrines de Benicarló ja deuen haver posat una carxofa davall del lilit per veure si floreix. Proposem recuperar esta tradició tan lligada al nostre passat i al nostre producte hortícola més excel·lent.

La pantallada de Marcelino

No n'hi havia prou amb la crisi i ha hagut de vindre el futbol... o precisament ha vingut a causa de la crisi. No ho sabem. Però sembla que com una promesa o una exhibició d'oe, oe, oe, Marcelino va prometre (?) que si l'equip

d'Espanya guanyava no sé quin partit, ell posaria (faria posar) una pantalla gegant al carrer per a veure la final. Sí, igual que aquell que deia "Això ho pague jo!", amb la diferència que el rei moro s'ho treia de la butxaca i es pagava el seu convidat. Ací, amb la butxaca de tots paguen la festa dels que segueixen les aventures de la núvia de Casillas i el circ que l'acompanya. Sí que som espanyols, sí.

Certificat digital

Ja sabeu que hi ha persones que tenen un certificat digital, això que sempre us pregunteu com collons es fa. Duïen que serveix per a firmar documents, projectes, etc. i visar-los de manera telemàtica. El certificat digital es públic i pot tindre'l qualsevol ciutadà. A un informador tafaner li'l varen fer a les oficines que hi havia del servei a la plaça de dins de l'ajuntament fa un temps però, ai, quan un cop caducat s'ha arrimat a preguntar per renovar-lo s'ha trobat la porta tancada. Llavors s'ha dirigit al registre del *ilmo*. I clar allí li han dit que ha d'anar al poble del costat. Sense complexos. Es veu que la resposta li ha posat el cos agre i, com no n'estava convençut del tot, ha consultat el

Prop, d'on ha obtingut la informació següent: una, que efectivament al poble del costat no hi ha un lloc per obtindre el certificat, sinó dos, 2; i dos, que a Peníscola a l'ajuntament també el fan. Guiat per la coherència el nostre protagonista se n'ha anat a les oficines del SAC de l'ajuntament de la roqueta i ja ho té resolt. Cal afegir la moralitat de la història o tot som prou espanyolats?

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Necessàriament he de començar per felicitar-la per la portada. Una altra vegada magnífica. Una instantània de la inauguració d'un tros de carretera. S'hi veu Marcelino tallant una cinta cutre-cutre de veritat (de plàstic, semblant a aquelles que diuen policia municipal) i l'enginyós maquetador que li ha posat una bafarada divertida: "Una altra volta amb la tisora, quina manera de retallar". Magnífic, magnífic. Al costat d'ell hi ha senyor foraster amb cara d'alt càrrec i també s'aprecia l'incombustible vicepresident Martínez de Peníscola. Més discretament, en un segon terme, els regidors López i Sánchez s'ho miren tot. I qui hi falta? Efectivament, el nostre Jaime Mundo també hi és; el perfil li delata que encara que ja no siga alcalde, gràcies a Déu no ha perdut la gana. (Observe el lector a importància de la puntuació perquè, en l'oració anterior, haver posat la coma darrere de Déu n'haguera canviat del tot el significat). En lletres blaves es parla de Berlanga i del surrealisme i un coet com el de la pel·lícula "Calabuch" amb la inscripció "CRISI" fa tot l'efecte que va a estavellar-se contra tota l'escena. Completa la portada una nevera amb bateria autònoma que es comprén que usen els de la companyia de carreteres per a les inauguracions. Ja li ho he dit, molt i molt cutre. Si no fóra perquè fa plorar, faria riure.

Segueixo. Llijo el primer paràgraf del tema de la setmana i em sembla un fidel reflex del que està passant amb la classe política per les nostres contrades. Se'ns explica que els polítics, per tal de sortir a la foto, estan caient en el ridícul més ignominiós. Inauguren trossets de carretera i fins i tot tenen la barra d'inaugurar la "senyalització dl pla de competitivitat (quatre pancartes)". Posats a inaugurar, qualsevol dia en veiem tallant cintes de pixadors de gossos o

fins i tot d'uns quants grapats de quitrà que es poden tirar per posar dos pedaços a qualsevol camí rural.

Es veu que les pancartes (resem que no faça vent) han costat 20.800 euros; molts diners per a un deslligo tan gran i que a més estan escrites en la seua integritat en un perfecte castellà. I ja fan bé, senyora Garcia, perquè imagine's vosté que ve un turista amb una barca i en comptes de llegir "Competitividad Turística Benicarló – Peñíscola: producto náutico" li toca llegir "Competitivitat Turística Benicarló – Peníscola: producte nàutic", es pot equivocar i fer cap ell i barca a l'ermita de la Mare de Déu de la Font de la Salut de Traiguera. Molt bé, molt bé, hem de saber tractar els turistes, que són tots molt burros i poc llegits i no entenen altra llengua que la de Vargas Llosa, per exemple. Quan veig aquestes coses ja sap vosté com m'indigno. Com podem tindre'ns tan poca autoestima, Nostre Senyor? I la Roja, només em faltava aquestos de la Roja; em deia l'altre dia un senyor d'edat que hi ha ara més banderes nacionals al poble que a l'any 38 quan

hi van entrar les tropes de Franco.

Me n'alegro que ja tinguem fallera major. Molt guapeta i simpàtica, però el dia que la vestiran de torrentina, pobra Jéssica (que me la vull molt), només serà simpàtica. Sé que no és el lloc ni el moment, però el vestit que els posen a les falleres, bé ho sabem vosté i jo, no és només que resulte insultant a la concurrència per ser una importació innecessària sinó que és veritablement gens afavoridor. A la xica més guapa (Jéssica per exemple) la converteix en guapa només i a la guapa en menys guapa. Quin fart de falles. I això que encara no fa més que tres mesos que es van acabar.

Veig també que es va fer una trobada de voluntaris pel valencià. Bé està això. Voluntaris pel valencià. Voluntaris de la Creu Roja. Voluntaris de Càritas. Voluntaris per ajudar al menjador social. Voluntaris, sí, pel valencià.

Ací ho deixarem. Només, ja per acabar, felicitar-la perquè veig que per fi ha fet fora els pacais aqueixos que escrivien de futbol. La Veu ha guanyat en qualitat i formalitat i en de tot.

ENTREVISTA AMB VICENT SANZ ARNAU

Entrevista

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Vicent Sanz Arnau nascut a Traiguera l'any 1966, és professor d'institut i treballa com a tècnic docent. La seva activitat de creació literària està en molt bona part inspirada en el Maestrat on es va criar. Ha publicat *Cròniques perdudes* i *Partida*. Darrerament està d'actualitat perquè ha publicat *La Font de la Salut* (Edicions Saldonar, 2011) i ha coordinat el llibre de relats *Un pont sobre el meridià* (Onada edicions, 2012), sobre aquestes dues publicacions hem mantingut amb ell la següent conversa.

A l'escriure aquest llibre, has descobert moltes coses que no coneixies sobre la Font de la Salut?

Sí, sobretot pel que fa als aspectes més relacionats amb la documentació històrica. A hores d'ara, la història de la Font de la Salut és una qüestió amb un coneixement actualitzat. Els estudis portats a terme per Daniel Llatge i Joan Ferreres des dels anys 80, i també els que s'han portat a terme en relació amb la restauració artística i patrimonial, ens presenten un coneixement general prou sòlid. Això no obstant, cal tenir en compte que gairebé tota la documentació produïda pel santuari està desapareguda o fora de l'abast dels investigadors. En qualsevol cas, quan t'hi apropes de la manera enfocada en què vaig fer-ho per escriure *La Font de la Salut*, comencen a aflorar sorpreses i descobertes. Així, dins de la història, hi ha tot d'altres històries més puntuals. Ja al segle XVI n'hi havien un bon grapat en forma de miracle. Les va recollir Jaume Prades, el rector d'Ares, en el llibre *Historia de la adoracion y uso de la santas imagenes, y de la imagen de*

la fuente de la salud, publicat el 1596 a València i adreçat a Felip II. En aquest llibre hi ha la història de la cama perduda de Pere de Montserrat, militar de l'orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem, de Canet lo Roig, que ens trasllada directament al món mediterrani d'aquell segle. És un llibre que es pot llegir a Internet i que vaig descobrir en paper a la darrera fira del llibre de València. Resulta que la Generalitat i el bisbat de Tortosa van fer-ne una edició facsímil arran de l'exposició "Paisatges sagrats", de 2005, quan va culminar-se la restauració integral del patrimoni artístic del santuari.

Un altre aspecte que va interessar-me és el dels viatgers que han passat pel lloc. Des dels historiadors provincials de la segona meitat del segle XIX, la referència a les personalitats que hi han desfilat ha estat sempre motiu de referència. Això no obstant, el

que m'interessava personalment era veure com la Font de la Salut, per mitjà de les persones que l'han visitat al llarg del temps, ens ofereix una visió de com el Maestrat participa en la història general de la nostra terra i d'Europa.

Molts personatges il·lustres han passat pel santuari al llarg dels segles, pots citar-ne el més destacats per als nostres lectors que encara no hagen llegit el llibre? quin de tots va ser essencial per al seu futur?

Sens dubte el més important és el rei Felip II. El dia de Reis de 1586 és al santuari, on compleix el seu costum de regalar un calze, que encara es conserva al museu parroquial de Traiguera. Felip II recorre en aquell moment els regnes de la corona catalanoaragonesa, després d'haver tingut Corts a Montsó. És un viatge polític rellevant i la Font de la

ve de la pàgina anterior

Salut és una parada obligada per al rei. Temps abans havia concedit beneficis i privilegis a la casa del santuari, de manera que se'n pot considerar el protector i impulsor. De fet, és a partir de la seua acció política que el santuari pren embranzida i anomenada.

Els seus descendents Felip III i Felip IV continuen aquesta predilecció. De fet, la presència dels reis se superposa a la de la noblesa valenciana, que anteriorment havia intentat ensenyorir-se del lloc. La casa dels Borja hi va tenir una presència destacada a començaments del segle XVI. També la casa de Sogorb, amb el duc Alfons d'Aragó, virrei del Regne de València, hi va tenir una presència destacada.

Més modernament, durant la primera guerra carlina, el general Cabrera hi va arribar a protagonitzar alguna festa amb presència inclosa del pretendent Carles Maria Isidre.

Molts dels personatges que hi apareixen donen per a una novel·la. Has pensat en agafar-ne algun de protagonista per a una propera obra?

És veritat que la novel·la d'ambientació històrica està de moda. De fet, ja hi ha una novel·la ambientada a la Font de la Salut. Es tracta de *La vall del miracle*, d'Armando Vericat, que va obtenir el premi de narrativa Ribera d'Ebre. El protagonista d'aquest llibre és Pere Combes, religiós de Bot que ja apareix al llibre de Jaume Prades com a protagonista d'un miracle i que Armando Vericat reinterpreta. *La vall del miracle* és una recreació novel·lística que parteix dels estudis històrics sobre el lloc. D'aquesta manera, a la recuperació de la memòria que es va produir a finals del segle XX, actualment hi succeeix la projecció cultural del santuari, amb llibres com el de Vericat o el meu.

Sí que he pensat en la

possibilitat d'una novel·la històrica que hi estigués ambientada. Però a diferència de *La vall del miracle*, m'interessa sobretot la societat del segle XIX, la del Romanticisme. Benito Pérez Galdós també hi va ambientar alguns passatges de la seua novel·la *La campaña del Maestrazgo*, en què Cabrera hi té un paper destacat. A diferència de la tendència dominant, si hagués de fer una novel·la en què aparegués Cabrera, estaria més a prop del tractament del personatge que hi ha a *Les històries naturals* de Joan Perucho. Cabrera queda bé com a personatge del far east que va ser el Maestrat del segle XIX, però per a mi no representa cap model d'heroi. Al contrari. La promoció que es fa d'aquest i altres personatges històrics del Maestrat, que van quedar-se a la cuneta de la història, em resulta bastant repulsiva. Amb finalitats turístiques, s'exploten determinats personatges mitificants, quan resulta que presenten més ombres que no llums.

En tot cas, si arribo a escriure una novel·la en aquests termes, no serà fent protagonista un personatge històric oficial.

En alguns moments de la lectura del llibre he notat una certa nostàlgia sobre el temps passat. Estic en el cert?

Al meu entendre, no. La intenció en el moment d'escriure el llibre és ben bé una altra. La nostàlgia és una efusió que no entra en els paràmetres de l'enfocament que faig servir. No es tracta d'un llibre d'història, però sí que hi empro un enfocament que té a veure bastant amb la ciència històrica. És clar que en alguns moments aquest enfocament deriva cap a la recreació imaginativa o màgica, però l'evocació del passat no és una evocació nostàlgica en els termes en què se sol entendre convencionalment la nostàlgia, que són d'origen romàntic. Sí que és una evocació encaminada a la construcció d'una memòria personal

i col·lectiva. La qüestió de la memòria, al nostre país, és una temàtica molt maltractada. No hi ha un acord social sobre la memòria col·lectiva, perquè a causa del franquisme i dels plantejaments inicials del règim polític actual, està manipulada. Això vol dir que segons quins esdeveniments, personatges, etc. estan magnificats, mentre altres elements han estat silenciats o senzillament abandonats. El cas de la Font de la Salut és un exemple clar d'abandonament. La pèrdua de rellevància que va experimentar durant el segle XX va donar lloc a una amnèsia col·lectiva sobre la rellevància del lloc, una cosa que es percep només de posar-hi els peus. En canvi actualment es pot considerar un lloc per descobrir, i això que hi ha hagut accions ben encaminades a rellançar-lo.

Així doncs, el que intento en el llibre és construir aquesta memòria. Si vols és una memòria per a la generació actual i per a la següent. Com sabem, la memòria és un element indispensable de la identitat. En aquest sentit, l'escriptura sobre el passat és també una indagació en la identitat personal i col·lectiva.

Sí que és veritat que no solem parlar del passat perquè durant molt de temps ha estat una qüestió delicada o compromesa. En el vessant més personal, l'escriptura del llibre m'ha permès recordar esdeveniments que potser no havia revisitat mai. He intentat transmetre l'emoció de la memòria i de la identitat. La nostàlgia no m'interessa, tot i que admeto que potser del llibre també se'n pot fer una lectura en aquest sentit. Ja se sap que una vegada escrit i publicat, el missatge es fa autònom.

Una persona de Benicarló, Miguel García Lisón, va ser fonamental per a la restauració del santuari, ens pots fer cinc cèntims?

Va ser el director artístic dels treballs de restauració que hi va

ve de la p gina anterior

portar a terme l'Escola-Taller la primera meitat dels anys 90. Era un apassionat de l'arquitectura tradicional i popular del Maestrat i alhora era un arquitecte rigorós, que posava els seus coneixements i el seu talent inapel·lable al servei de la recuperació del patrimoni en el que pot considerar-se una veritable relació d'estima per la terra. Va projectar tota la recuperació arquitectònica del conjunt monumental i va dirigir-ne l'execució de la part més de consolidació. És important remarcar, com a mostra del rigor amb què dotava el seu treball, que va ser el creador de l'anomenat Museu de l'Obra. El Museu de l'Obra és una col·lecció museogràfica reconeguda, que recull els elements arquitectònics que van trobar-se durant les feines de rehabilitació i restauració que va portar a terme l'Escola-Taller. La labor de García Lisón, al meu entendre, supera aquesta acció de restauració, perquè hi ha elements que ell va projectar que encara s'han de portar a la pràctica. Un d'aquests elements és l'aprofitament del Museu de l'Obra, que està ubicat al costat del temple, que és una col·lecció museogràfica consolidada, però que no està obert al públic perquè no hi ha cap política cultural per dinamitzar-lo.

Un dels projectes en què has participat darrerament ha estat *Un pont sobre el meridià*, un llibre col·lectiu de relats en què participen 13 escriptors de les comarques del nord de Castelló, com naix la idea?

Jo havia participat en projectes semblants a l'altra banda del riu de la Sénia. De fet, alguns volums com ara L'altre Nadal, Estius a l'Ebre,

Galeria ebrenc i altres d'impulsats des de la llibreria Serret de Vall-de-roures, com *Un riu de crims* o *Clio, musa i assassina*, el darrer en què he participat, han estat aglutinadors del moviment literari ebrenc, que ja fa uns anys que dura i que ha consolidat la normalització d'una producció literària vinculada a la societat comarcal. Quan autors i autores castellanenc van crear El Pont Cooperativa de Lletres, vaig pensar que impulsar un projecte semblant podia servir com a primera plataforma de llançament, per donar-nos a conèixer com a col·lectiu i generar una dinàmica interna que animés a escriure i la projecció social. La idea va ser ben rebuda per la cooperativa. Alhora l'editorial Onada, de Benicarló, va mostrar el seu interès per editar el llibre, de manera que vaig quedar encarregat de coordinar-ne els treballs d'elaboració. Ha estat una experiència molt interessant. Al llibre hi participen des d'escriptors molt coneguts i amb una llarga trajectòria, com Joan Pla o Vicent Pallarés, amb altres de més joves, que tenim una obra en marxa o que han començat a publicar amb aquest llibre i que poden suposar una nova fornada d'escriptors que adquiriran gruix creatiu i de projecció pública en els propers anys.

En la majoria dels relats de *Un pont sobre el meridià* hi ha un to molt crític amb la realitat política actual de les comarques de Castelló. La literatura ha de fer aquesta funció de denúncia?

Evidentment, la literatura té moltes maneres de manifestar-se. És un fenomen plural, i més en l'actualitat, quan les tendències estètiques s'han diversificat molt. Ara, cal tenir en compte la situació

en què sorgeix el projecte per entendre'n les característiques. Avui, en aquestes comarques, no es pot dir que des del poder polític es promocióne la literatura i la cultura que s'expressa en valencià. Més bé pot afirmar-se que exerceix la displicència tant com pot, a fi de minoritzar-la, de convertir-la en un fenomen marginal, sense rellevància social. Això és així perquè hi ha un interès a mantenir el valencià en un pla subaltern quant a l'ús i el prestigi socials. L'oficialitat defuig el debat perquè coneix que té coses entre mans que són clarament criticables. Són les coses que ens han portat a la crisi econòmica que patim, que han capgirat els valors socials i subvertit la democràcia amb escàndols que no perjudiquen els responsables. Si la creació literària en valencià que es fa a les comarques de Castelló no tingués res a dir sobre aquestes evidències, potser voldria dir que no té res a dir de res més.

És evident que cal exercir la llibertat d'expressió i que la creació literària té també una responsabilitat d'exercir la crítica de la societat, entre altres coses perquè és el millor servei que li pot fer. Una altra cosa és que per a una sensibilitat acostumada als informatius buits de contingut i els abeuralls televisius, acomodada en la manca de debat social i polític que conreen els mitjans de comunicació que li deixen veure des del poder, aquests relats li resulten molt crítics, sobretot perquè s'hi pot veure com en un espill.

Ja dic, la literatura té moltes propostes estètiques però si, quan és el moment, no exerceix la funció de denúncia, és una literatura abocada a la irrellevància. I em penso que ara és el moment.

Cant a la fresca.

Dissabte 7, 20.00 h

A càrrec de Coral Kylix i Coral Polifònica Benicarlanda.
Pl. de Sant Joan. Organitza: Coral Polifònica Benicarlanda

XXVII EDICIÓ DE LA TRAVESSIA SANT PERE

text i foto CNB

Els nedadors del Club Natació Benicarló Joan Ferran Barrachina i Lucía Piñana guanyadors de la Travessia Sant Pere 2012.

El passat diumenge 24 es van donar cita 111 nedadors i nedadores per a participar en una nova edició de la travessia al Port de Benicarló-Sant Pere. L'eixida i arribada es va realitzar en la Llotja del Peix amb unes condicions òptimes per a seguir l'esdeveniment esportiu. Enguany la victòria va ser per als nedadors del Club Natació Benicarló Joan Ferran Barrachina i Lucía Piñana disputant la travessia llarga de 1280 m de distància.

L'inici de les proves va tenir lloc a les 10:30 hores amb la participació primer de l'Escola de Natació, de 25 metres, quedant, en categoria femenina: 1a Ana Gonzalez, 2a Júlia Bueno i 3a Ana Domingo. En categoria masculina: 1r Adam Cruz, 2n Dilan Martín i 3r Hector Blanco.

En categoria Promeses, 40 metres, van quedar, en categoria femenina: 1a Sara Veja, 2a Eva Valdearcos, 3a Henar Ávila. En masculina: 1r Diego Pérez, 2n Kiko Mateo i 3r Jonatan Peinado. En Benjamins, 200 metres, femení: 1a Marina Segura, 2a Laura Jiménez, 3a Nerea Martín. En masculí 1r David García, 2n Sergi Saura i 3r Oscar García. En categoria Aleví, 480 metres, femení: 1a Ester Segura, 2a Gemma Rillo, 3a Júlia Barrachina. En masculí: 1r Marc Veja,

2n Salvador Sorlí i 3r Víctor Monserrat; En Infantils, 640 metres, femení :1a Gisele Mateu, 2a Claudia Barrachina, 3a Noemí Anta. En masculí, 1r Xavi Bordes, 2n Adrián Adell i 3r David Valdearcos.

La travessia gran de 1280 metres, tot i disputar-se junta, va estar dividida per categories. En Junior femení:1a Nerea Sorando, 2a Irene Sorando, 3a Marta Valdearcos. En masculí: 1a Joan Ferran Barrachina, 2n Carlos Fuente, 3r Albert Astor. Absoluts femení:1a Lucía Piñana, 2a Sara Marquès, 3a Silvia Roca. En masculí: 1r Ferran Remolina, 2n Marcs Fuente i 3r José Antonio Adell. Màsters femení:1a Alicia Gilabert, 2a Antonia Ojeda. Em masculí 1r Miguel Febrer, 2n Samuel López i 3r-Guillermo García.

Posteriorment es va realitzar el lliurament de trofeus de la mà de la Dama del Club 2011/2012 Meritxell Sospedra, el Regidor d'Esports Joaquín Pérez i el President del Club Adolfo Saura. Posteriorment es va celebrar un menjar de germanor on es va presentar a la nedadora María Coll com nova Dama 2012/2013 i a Joan Ferran Barrachina com millor nedador de la passada temporada i a Antonio Saura a la millor trajectòria esportiva i vinculació amb l'esport presentat pel CNB.

Un esdeveniment esportiu molt popular entre els afeccionats a la natació recordant que la travessia se celebra gràcies a l'esforç i col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló, Confraria de Pescadors, Parc de Bombers, Creu Roja, Club piragüista Gurugukayak, Policia Local, premsa, voluntaris anònims i el Club Natació Benicarló. Gràcies a tots.

Èxit de la II BTT de Morella amb 189 corredors

text i foto VICENT FERRER

Un total de 187 corredors arribats des de tota la província, però també des de Catalunya i Aragó van prendre la sortida en la II BTT Morella, que s'iniciava des de la Fàbrica Giner, seu del centre BTT Els Ports.

La marxa estava organitzada pel club Cicles AB i amb la col·laboració de la Fundació Blasco de Alagón, Ajuntament de Morella, Ajuntament de Forcall i Club A Pinyo Fijo de Morella. Enguany s'havia redissenyat el circuit per a major gaudi de tots els assistents amb zones variades, amb un nivell de duresa mig, que va ficar a prova tots els coneixements sobre la Mountain Bike. El circuit constava de 41.5 km amb un desnivell acumulat de 950 m i dues zones d'avituallament, la primera, amb menjar sòlid i líquid, en el Km. 19, i la segona, només líquid, situada en el Km. 30.

L'organització va oferir un esmorzar i obsequi per a tots els participants. Va haver trofeus per els tres primers temps de la general i els tres primers de cada categoria; també s'ha premiat als tres primers corredors locals.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Divendres 6 juliol

18.30 h

Audici d'alumnes de flauta, oboè i corda de l'Escola de Música.

PI de Sant Joan.

Organitza:
Assoc. Musical Ciutat de Benicarló.

ARREA-LI BONA: FINALS A PARELLS

text i fotos ARREA-LI BONA

BENICARLÓ, PROTAGONISTA PER PARTIDA DOBLE A LES FINALS DE FRONTÓ A MÀ D'ALBAL

Aquesta setmana que ja hem encetat es presenta dolça i suculentament com un meló de tot l'any per als aficionats cadufers de frontó a mà. El Trofeu Diputació de València, la competició autonòmica de frontó a mà per parelles, celebra aquest cap de setmana les finals a Albal (València) i Benicarló hi posa dos dels equips finalistes, en 3^a i 4ª divisió. En les semifinals de 3^a, Jon i Peña es desferen de l'Almussafes amb més facilitat de l'esperada guanyant les dos partides, la d'anada i la de tornada. El mateix feren Esteller i Senar, que també guanyaren per partida doble a l'Alto Palancia, en quarta divisió.

En les finals del XXVI Campionat Autonòmic de Frontó a Mà per Parelles, només un poble de la tradició pilotària de Quart de Poblet hi té més equips que Benicarló. Els cadufers opten aquest cap de setmana per primera vegada en la història d'Arrea-li Bona a guanyar un títol autonòmic de pilota valenciana.

Divendres a la nit, Martell Esteller i Senar, lo Flaret, el Benicarló B, es disputaran amb l'Estivella el campionat en la tercera divisió, després de desfer-se'n amb certa facilitat de l'Alto Palancia. Esteller i Senar, que ja guanyaren en la partida d'anada a Xèrica, aconseguiren el passaport a la final diumenge passat en la pista del Coromines per un marcador contundent de 41 – 23. La partida fou plàcida i tranquil·la i els dos pilotaris cadufers es permeteren d'assajar provatures de manera que Senar debutà al rest en competició oficial, tot i que Esteller, que és un golafre tant de rest com de punter, en deixava passar ben poques. L'experiència del Martell, que ja

compta en el seu currícul amb un títol autonòmic com és el Caixa Popular d'escala i corda, i la progressió geomètrica del Flaret podrien donar-nos divendres vinent el primer títol en la història del club.

La següent final que disputaran els nostres serà en la tercera divisió autonòmica diumenge 1 de juliol, en què el Benicarló A, o siga Jon i Peña, s'enfrontaran a l'Almussafes D. En les semifinals contra un altre equip d'aquesta bonica localitat de l'Horta Sud on es continuen fabricant cotxes, els benicarlandos, que venien de guanyar el partit d'anada per 34 – 41, tenien des de bon principi les idees molt clares: jugar igual que sempre, aprofitant les tretes de Jon al màxim, per fer el punt com abans millor; i protegir-se bé la dreta ja que el rest rival les rodava molt. Peña, al rest, va lluir un altre cop obrint tot de pilotes a la dreta ja que el punter de l'Almussafes era esquerrà. La partida va acabar amb un marcador capicua de 41 – 14 a favor dels nostres, que van atacar des del primer quinze l'Almussafes per ensenyar-los les dents i deixar-los clar des de bon començament que no tenien cap opció.

I així va ser de manera que Jon, Peña, Esteller i Senar podrien convertir aquest cap de setmana en una fita històrica des que Arrea-li Bona recuperà només fa cinc anys aquest esport autòcton gairebé oblidat a Benicarló des de feia dues generacions.

